

[Svend Nielsen.]

nomiske Forhold for Erhvervene i Øjeblikket, og navnlig da for Landbruget, er af en saadan Beskaffenhed, at det efter min Mening er fuldkommen urimeligt at forøge Statens Lønningsudgifter. Men hertil kommer, at den Forskydning, der er sket i Prisforholdene, og som er til Skade for Landbruget, uden al Tvivl er til betydelig Fordel for de fastlønnede. De fastlønnedes Stilling er ved dette Prisforhold forbedret i væsentlig Grad, og gennemfører man nu en Lov om større Lønningsudgifter, vil det betyde større Byrder og større Vanskeligheder for de Mennesker her i Landet, som gennem Prisfaldet paa Eksportvarerne har faaet deres Virksomheders Økonomi undergravet i en saadan Grad, at det er deres Hjems Eksistens om at gøre. En saadan Handlemaade fra Regeringens Side finder jeg er ganske uretfærdig, og jeg kan under ingen Omstændigheder gaa med dertil.

Men det, der forunder mig aller mest ved Lovforslaget, er dog det Forhold, at man giver et særlig stort Tillæg til de højtlønnede Tjenestemænd og samtidig gør Lønningerne ringere for de lavtlønnede Tjenestemænd af de yngre Aargange, altsaa dem, der er lavestlønnede i Forvejen. Ministeren foreslaar at give de meget højt lønnede Tjenestemænd et Løntillæg paa over 1 000 Kr. aarligt; det er Tjenestemænd, der i Forvejen har 11—12 000 Kr. i Løn, maaske mere. Nu vil jeg for det første dertil sige, at Folk, der har 11—12 000 Kr. i fast Løn og deres Alderdom sikret ved en Pension paa 8—9 000 Kr., har tilstrækkeligt til at kunne leve fuldkommen fri for økonomiske Sorger. Kan de ikke klare sig med en saadan Løn, skyldes det efter min Mening Letsindighed, og er de ikke tilfredse med en saadan Løn, er jeg tilbøjelig til at tro, at det skyldes Begærlighed. Og der er efter min Mening ikke nogen som helst Grund for nogen Regering til at imødekomme Krav, som stammer fra Kilder, der er af en saa plumret Beskaffenhed som Letsindighed og Begærlighed.

Det er forunderligt nok, synes jeg, at det er gaaet saadan, men Regeringen maa jo være kommet under Forvandlingens Lov. Det skal jeg i og for sig ikke bebrejde Regeringen, jeg har det Indtryk, at det kunde være rart, om den forvand-

lede sig i adskillig Grad, men jeg synes alligevel, at det paa dette Omraade er gaaet i en noget uheldig Retning. Vi husker endnu allesammen, hvordan de socialdemokratiske Kandidater i Valgkampen forud for sidste Valg rettede de heftigste Bebrejdelser mod Venstre for, at det tog procentvis mere fra de lavtlønnede end fra de højtlønnede, det fandt man var i høj Grad afskyeligt, og de radikale og socialdemokratiske Kandidater var under Valgkampen besjælede af en ligefrem brændende Forargelse over dette Forhold. Men hvad gør nu den socialdemokratiske Regering? Ja, nu foreslaar den, at de lavt lønnede Tjenestemænd af de yngre Aargange skal endnu længere ned, end de kom ved Regeringen Madsen-Mygdals Lønningslov. Og de højtlønnede, de, der har en 11—12 000 Kr. i Løn, de skal endnu højere op, de skal have et Tillæg paa over et Tusind Kroner aarligt. Det er jo lige stik imod den Agitation, som Socialdemokratiets og det radikale Venstres Kandidater førte forud for sidste Valg.

Nu ser jeg ganske vist nok af Udvalgsbetænkningen, at Regeringspartiernes Medlemmer i Udvalget i enkelte Øjeblikke har haft Kvalmefornemmelser over dette, og det forstaar jeg saa inderlig godt. Men meget alvorligt har det ikke været for dem, eller ogsaa har Statsministeren og Finansministeren straks været parat med det tilstrækkelige Antal Hoffmannsdraaber. I hvert Fald har disse Fornemmelser hos Regeringspartiernes Udvalgsmedlemmer ikke givet sig noget synligt Udslag i Form af Ændringsforslag, og vi kan derfor gaa ud fra, at disse lyssky Bevægelser i Udvalgets Mørkekammer har haft akkurat det samme smukke Formaal som Valgagitationen fra den Side forud for Valget. Fra Socialdemokratiets og det radikale Venstres Side smurte man de lavtlønnede Tjenestemænd om Munden med noget, der smagte dem godt, men man har ikke en Gang her i Rigsdagen villet forsøge paa at indfri Løfterne ved at fremsætte Ændringsforslag. Ikke en Gang saa meget har man villet gøre for at dække over den ublufærdige Valgkamp, man førte paa dette Spørgsmaal. Hvad tror man der vilde være sket, hvis en Regering med f. Eks. det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal som Statsminister havde foreslaaet en Lønordning med